

Irdina Retivsdottir (Engrosbrud), 15 (snart 16) år

Utseende : Du har ljusblont lätt lockigt hår med azurblå ögon. Din hud har en något rödbrun nyans, då du vandrat mycket på vägarna. Ditt hår går ner över axlarna och täcker övre delen av ryggen. Du gillar att ha ditt hår utsläppt även om du ibland har tvingats sätta upp det. De favoritfärger du har är grönt och mörkrött, vilket en utomstående snabbt kan se då du sällan går klädd i andra färger. Du gillar dessutom att klä dig mera manligt då du dels tycker att klänningar är så bökiga dels för att du inte fått klä dig så tidigare.

Bakgrund : Din far är en högt ansedd adelsman i Jorpagna och har goda kontakter med både Berendians och Zorakins kungahus. Han är en mäktig man med många kontakter och en man man inte vill göra upprörd eller få till fiende. Din barndom var någorlunda behaglig, du var det yngsta barnet och en av de två flickorna i en syskonskara på 7. Du visade dig vara bättre än dina bröder på svärdsfäktning och slagsmål. Detta tyckte inte dina föräldrar om och såg istället till att du lärde dig att sy , mm. Du avskydde dessa göromål och längtade tillbaka till dina pojklekar.

Du såg tidigt hur din mor vantrivdes med sina plikter och fann henne ofta drömmande vid fönster. Detta gav dig tidigt en negativ uppfattning om giftemål. Din inställning till giftemål förvärrades ytterligare när din stora syster som du beundrade blev bortgift när hon var 16 till grannlänsherrens äldsta son och dog i sviterna av barnsäng nio månader senare. Barnet som var en pojke, överlevde. Din far tog förlusten lätt och firade sitt barnbarns födelse. Du som då 9 och sörjde genom att sluta tala. Din tystnad varade bara i en vecka då du blev tvingad av dina föräldrar och lärare att börja tala igen. Även till denna dag har du sörjt din syster genom att inte tala eller kommunicera på hennes dödsdag.

Du sjöng mycket då din mor var intresserad av musik och anlidade musiklärare åt dig. Din far ogillade det i början men senare lät han dej sjunga vid hans banketter. Detta var de enda som du gillade av det dina föräldrar bad dig att göra. Framst berodde ditt samtycke till att uppträda till stor del tack vare en gycklartrupp som ständigt besökte till Furst Retivs hov. Det började med att du ville överglänsa en av de jämnåriga pojkarna som ingick i truppen med att sjunga en låt du lärt dig. Gycklartruppens ledare uppmärksammade din sång. Denne uppmuntrade dig att lära dig mera och påpekade din talang för din mor. Den pojke du lärt känna i gycklartruppen lekte ofta med dig (det vill säga så fort dina föräldrar tittade bort). En av dessa lekar var maskerad och du lärde dig snabbt hur man förklädde (och uppträdde) trovärdigt , något du fick användning mången gång senare

Din fars planer för dig märktes när du fyllde 14 år, du blev informerad att du blivit bortlovad till hertigens son (en finnickig, ful, bråkstake som ständigt kommit på besök). Man hade tydligen förhandlat om ert bröllop i tre år och man hade börja förbereda ert bröllop som tydligen skulle äga rum en månad senare. När din far berättade detta för dig, chockad till tystnad, skröt han dessutom om hur mycket land han sparat och vilken betydelse och makt detta bröllop skulle ge honom. Din far ville förstås nu ha ditt tack och medgivande för denna förening.

Du svarade ja motvilligt (Furst Retiv önskan är inte något man nekar honom i ansiktet), men på natten "lånade" du din fars sigill och med sigillet

förfalskade du ett brev, som förklarade att du hade din fars tillåtelse att resa fritt ute ur furstedömmet och hade rätt att beodra de i hans tjänst i hans ställe, och rymde i skydd av mörkret mot din farbror. Med dig hade du två utsökt vackra silver bestik med ert släkt vapen ingraverade i sig. Väl ute ifrån det annars trista furstedömmet, växlade du in ett av bestiken (giventvis förklädd) för att få lite reskapital hos en pantsamlare. När du begett dig en bra bit in i det närliggande furstedömmet kom du ihåg att du hade en farbror (som du visste att din fader hattade för en händelse tidigare) Rodrick som var Solriddare. Då du hört många berättelser om Solriddarnas hjältedåd för kyrkan beslöt du dig för att söka upp honom, om än bara för att du aldrig träffat honom eller för att kunna förtälja om mötet. Enda problemet var att Rodrick och Solriddarbröder var i Nidland och bekämpade nidlands favoriter.

Trots den fara som du skulle utsätta dig var du nu bestämd om ditt färdmål och tänkte inte backa. Men även du insåg att Nidland befann sig mycket långt bortom Jorpagna, så du sökte anställning på fartyget Aistra som skeppspojke. Fartyget Aistra förde frivilliga soldater till Nidland där de skulle bistå den allierade sidan i kampen mot Vicotnik. Du räknade kallt med att Solriddarna skulle vara i närheten utav lägret som Aistras besättning skulle till. Då en av Aistras skeppspojkar inte dök upp när båten skulle avlöpa och då du tidigare anmält intresse, samt stogg på kajen för att vinka skeppet blev du tillfrågad om att ta dennes plats. Till detta hör att du tidigare överfallit skeppspojken i en gränd och lämnat honom bunden i ett fint paket för att få hans plats.

Det var nu under båtfärden som du utgav dig som pojken Irdin Gyllenspets, bastard av Furst Retiv, och "Irdins" levnadshistoria utökades och finslipades under färden. Det förekom några nervösa stunder du klipska sjömän nästan genomskådade din förklädnad och skådespel när de synade din bluff eller rättade de faktafel i din berättelse.

Skeppsresan som tog 2 månader var idylliskt och mycket solig, ni stötte aldrig på något oväder under hela resan, vilket de på skeppen såg som ett gott omen. Skeppskaptenen hette Angert "Kubbe" Torgnysson och var en exentrisk, godtrogen, optimistisk och framför allt gästfri sjöman. Hans åsikt om skeppet Aistra och dess besättning var att de var en del av hans kära (och förmodligen hans enda) familj. Hans åsikt var att man ska alltid vara hjälpsam och vänlig mot en familjemedlem och detta hade gett han ett gott rykte i sjömanskretsar. Däremot var "lasten" (dvs soldaterna Aistra skeppade) mer hårdföra, sega, ohederliga, misstänksamma och oborstade - precis sådana typer som du ville lära känna.

Under resan upptäckte du till din fasa att du fått med dig din fars sigill på din resa. Du menade inte att själva sigillet utan endast låna det obemärkt. Du visste att sigillet skulle orsaka din far att söka mer fanatiskt. Nu när skadan var skedd och inte kunde lämnat tillbaka sigillet utan att visa för din far var du var, beslöt du dig för att löpa linan ut. Du övervägde faktiskt att slänga sigillet överbord, men med efter en eftertanke om följderna som skulle uppstå om din far fick tagg på dig beslöt du för att behålla den (om än som ett minne). Under båt resan tvingades du att skala potatis, skrubba däck och hjälpa till där det behövdes och trots att du aldrig tidigare sysslat med några av de arbetsuppgifter tidigare skrubba däck skötte du det bra och blev bra behandlad. Trots att arbetet ibland var både tröttsamt och slitsamt fann du havslivet trivsamt, trots det ovärdade språk som sjömännen använde (du utökade förövrigt ditt ordförråd med många fraser som skulle få mången stursk man att rodnad)

Förvånansvärt höll din förklädnad, du antar att det främst berodde på att folk inte förväntade sig att en tjej (adlig dessutom) skulle bege sig ensam ut förklädd till en fattig skeppsgosse.

Väl framme i Nidland smet du ifrån fartyget (Aistras besättning hade blivit

lite för fästa vid dig och gillade inte att du gick i land) och följde du med en soldat trupp som skulle till Solriddarnas läger. Även denna gång inträffade inget av intresse och stämningen i truppen var lite dyster då de nästan sett fram i mot en god strid. När ni kommit fram till Solriddarnas läger sökte du upp din farbror Rodrick, presenterade dig som "Irdin Gyllenspets" och framförde din önskan att följa honom i strid som hans väpnare (riddare behöver ofta väpnare).

Rodrick var lite skeptisk men efter du visade bevis om din "börd" som bastard (det andra silverbestiket med er släkt symbol) och de vapen trick som du lärt dig utav dina bröder, skrattade Rodrick glatt och tog emot dig med öppna armar. Rodrick som faktist nu var solriddarkapten med tio solriddare underställde sig, var mycket hjälpsam och tog dig under sina vingar. Däremot så tittade Rodricks solväpnare (riddare som strävar att bli solriddare) hatiskt på dig, han och andra solriddare misstuckte till din närvaro (de ogillade säkert oäktingar även deras egna), men din farbror försvarade dig inför dem när det behövdes. Trots detta fick du problem med Egi, han var mycket högfärdig och hade tydligen bestämt sig att göra din vistelse i lägret så plågsam som möjligt. Han använde dig som hans privata slaggpåse och såg till att du fick de jobbigaste, tråkigaste och ibland smutsigaste syslorna i lägret. Trots att Egin omilda behandliggen utav dig genomskådade han aldrig din förklädning.

Det som irriterar dig var att när du först såg honom tyckte du han verkade trevlig och blev nästan kär i hans vackra ansikte (tur nog blev du det inte).

Din första strid på slagfältet (och sista) var Slaget om Khanikel. Då du alldrig sett blodsutjutelse så extremt tidigare chockades du över denna nya inblick i mänsklighetens natur. Trots detta visade du en sällan skådad taperhet och dina förfäders andar bistog dig. Din farbror och Egin bekämpade de fanatiska nidlänningarna som som krigsgudar och krossade allt motstånd. Du red vid din farbrors sida under mmerparten utav striden men i stridslarmet skjildes ni under slutspurten av slaget.

Slaget om Khanikel var nu i eftertanke ett lyckat slag, där många saggor skapades, där många legender besannades och där mycket av legender blev sedda. Själv såg du drakarna och deras mästare från Cereval, dvärgar och älvfolken i dess prakt när alla dessa bistod er i kampen mot Nidland och dess onskfulla pakt. Men även på nidlands sida kämpade odjur som tidigare endast nämnts framför en läger eld eller i åldriga böcker, samt vissa som inte setts av någon tidigare (bortsett från då möjligtvis nidlänningarna).

När slaget var över letade du och Egin efter honom bland alla liken. När ni fann honom trodde ni först han var död där han, i ett hav av lik, låg framför liket av en av de främsta nidländska häxmästarna. Denne hade tydligen använt sina sista demoniska krafter för att nedgöra din farbror. Lukten av bränt kött hemsöker dig ännu sedan den stunde när ni såg Rodricks ansikte.

Rodrick var dock bara medvetlös av smärtan orsakad av att ha förlorat sitt halva ansikte. Ansiktet såg ut som det smält bort och hade börjat smått att ruttna. Egin hjälpte dig att bygga en provisorisk bår och spände den sedan för egins häst. Efter att ha forslat Rodrick till fältskären stannade du sedan där med honom. Egin i sin tur gick runt och letade efter överlevande fiender (som han dräpte kallblodigt) och sårade allierade.

Rodrick som nästan blivit invaliderad av sina skador tvingades gå i pension, du hörde att fältskären befarade att ett medelhårtslag mot huvudet nu skulle bli dödligt oavsett rustning. Rodrick tilldelades en bro att vakta i Jorpagna, behållande sina titlar. Han hade tydligen inga andra trevligare alternativ då han saknade mark och då han inte samtyckte till att vistas i kloster eller i borg (som invalid eller tiggare)resten av sitt jordliga liv.

Du beslöt dig att följa med din farbror till hans "pension" och den nu blivande Solriddaren Egin (ve och fasa) följde även han med (förmodligen för att skaffa stil poäng hos solriddar orden). Du hade länge funderat att berätta för din farbror om vem du egentligen var och lära Egin hut. Men du beslöt dig för att spräcka den självgoode Egins bubbla och skämma ut honom offentligt.

För ungefär två veckor sedan beslöt du dig för att demaskera dig. Ni hade precis tagit in på värdshuset Grisens hjul, som var vid tillfället fullsatt. Du gick lungt fram till värdshusvärden och frågade om du kunde framföra en enkel visa för gästerna på kvällen. Värdshusvärden samtyckte, dock först efter din farbror uttryckt sig positivt om en glad sång och tittat uppmanade (med all sin aktoritet som solriddare) på värdshusvärden. Värdshusvärden fick därefter ett fänigt flin och blev mycket hjälpsam. Du gick in i ett avsides rum och bytte till en fin kvinnlig trubadur dräkt (som du köpt obemärkt några veckor tidigare i en klädaaffär), gjorde dig ordning och frammanade ditt gamla jags skönhet. Därefter gick du upp på värdshusvärdens improviserade scen.

Egin och din farbror Rodrick blev minst sagt chockade när du kom ut oförklädd i en vacker kvinnodräkt och sjöng med din naturliga röst. Egin som den oborstade drummel kastade han sig fram och tafsade på dina bröst, samtidigt som han skrek att en man aldrig skulle klä sig så. Naturligtvis blev Egin chockad över att din kvinnoutstyrsel inte var en skicklig förklädnad (som han tydligen trott), så chockad att han inte var han inte förberedd för den präktiga snyttig du gav honom. Egin föll som en sten till marken och låg sedan där utslagen och blödande i näsblod. Du tittade ut över värdshuset och märkte den obehagliga dödastyggnaden som nu rådde, utanför tyckte du att du hörde en korp kraxa.

Rodrick som hållit huvudet kallt släpade sedan dig upp på ert rum. Väl ensamma skrek och gormade Rodrick åt dig på ett sådant sätt att Odo skulle vakna, där han förklarade att han hatade lögnare, spioner och förädare. Därefter krävde han din sanna identitet, samtidigt som han med en kuslig och skärsådande blick (som det var omöjligt att ljuga inför) pressade den ur dig.

När Rodrick kommit över chocken, skrek han återigen till dig att att du gett din far gråa hår, att du orsakat ett enormt sökande efter dig, att man nu tydligen antagit dig som död och med all sannolik mördad av en fiende.

Vidare skällde Rodrick ut dig att en 15 åring och synnerligen inte en dotter av Furst Retiv inte hör hemma på slagfältet där hon deltar aktivt i stridens hetta. Därefter stirrade han kallt med sin blick, log och sade att tur nog visade du dig bra som en stridande väpnare och att tur nog hade man ännu inte avrättat någon syndabock för din skull. Sedan började ni smått prata om ditt hem, om din familj och om era minnen från det Gripendräkts furstedöme. Din farbror nämde alldrig varför han och din far var fiender. Men då Rodrick är något äldre än din far så har du dina misstankar...

När Rodrick och du lugnat er från era chocker reste ni er och gick ner till värdshusets församling och till Egin. Det sista Rodrick sade var att ni skulle hålla tyst om vem du var och att ni skulle diskutera om ditt problem du har med din far senare.

När ni gick ner tystnade återigen värdshuset. Egin som fortfarande låg kvar på den plats han "stupat" blev bryskt väckt utav Rodrick och ni begav er därefter in era rum, hämtade era saker och lämnade värdshuset en kort tid därefter. Egin har förgäves försökt att återfå sin ära och heder, genom att vara mycket underdåning och ständiga be dig ursäkt. Du har å andra sidan bibehållt dig känslökall gentemot honom (krypa ska han...).

Veckan som därav följde var mycket tyst och nästan ingen av ni tre samtalade mycket, och då endast om de praktiska sakerna (vi slår läger här, hjälp till

att resa tältet, etc...). Under denna tid skapade du nu fram en ny identitet som Egin accepterat. Detta har dock irriterat din farbror, men då även han inser att det inte skulle vara särskilt smart att du reste oförklädd (särskilt inte i Jorpagna, två furstedömmen ifrån din forne fars). Du kallar dig nu hur som helst för Aistra Angertsdottir (från skeppet och dess kapten Angert) och din historia är stort sett densamma.

Aistra är en bastard till Furst Retiv som förfört (eller våldfört sig (du har inte riktigt bestämt dig och har beslutat dig för att Aistra inte vet vilket) på hennes mor. Aistras mor födde henne i lönndom, utan att förtälja detta för Retiv. Aistras mor (Miriam) gifte sig sedan med en hederlig smed vid namn Angert och han såg och kallade Aistra som sin egen. När hennes föräldrar dött i en hemsk olycka (som är för hemsk och smärtsam för Aistra att berätta om), upptäckte Aistra sin mors dagbok och lärde sig sanningen. Fast besluten om att möta sina släktingar sökte Aistra upp Furst Retiv, men då han var synnerligen otrevlig berättade Aistra ej för honom att hon var hans dotter. Sedan fick hon höra att Retiv hade en broder (Solriddar Rodrick) och sökte upp honom förklädd till en pojke (då hon ville vinna hans respekt). Du var nöjd med din nya identitets levnads historia, den är varvad med ditt eget liv (men förvrängd till oigenkänlighet)samt har du tagit inspiration från diverse sagor.

När er tystnad sedan bröts av fyra individer (Barak Björngadd, Smirkol Gebinos och bröderna broder Negos och broder Lanok) som slog följe med er, var din historia färdig. Bortsett Barak Björngadd som du är nästan förälskad i, har de tre övriga irriterat eller besvärat dig på många sätt.

Ni vandrar fortfarande på väg mot Rodricks bro och beräknas vara framme vid morgondagen eller under natten beroende om ni övernattar eller rider i natten. Du vet inte riktig var de fyra andra är och känner dig nervös inför några av dem. Dessutom är din forne far tydligen dig på spåren så du är både misstänksam mot nykomlingar som du är försiktig.

Irdina's åsikter och beskrivning om de övriga i gruppen

Solriddar Rodrik Melodar Gripendrätt, Riddaren av det svepande svärdet : Din farbror, numera pensionerad riddare och din färdkamrat. Du har vårdat honom för de skador han ådrog sig vid slaget om Khanikel. Där en av Vicotniks onskfulla lärlingar åsamkade svåra skador på Rodricks ansikte och gav svåra men på armar och rygg. Hans vänstra sida av ansiktet är svårt deformerat av äret som bildades av den onskfullas beröring. Fältskären berättade att om han någonsin skulle få en kraftig träff på samma sida skulle han dö ögonblickligen.

Roderick är 54 år gammal och ser rätt sliten ut på grund av sin skada. Innan han fick sin skada skulle man inte tro att han var över 30 år, och om han inte skadats så svårt skulle han blivit befodrad till Prior (det vill säga motsvarande kompanibefäl). Du ser din farbror som din riktiga far. Han påminner dig om de sidor du gillade hos din far, och då han behandlar dig som sitt barn (och inte som ett värdelöst kreatur som kommer kosta dyrbar mark)även efter han fick reda på din sanna identitet.

När du var liten så bråkade din farbror med din far, du var för liten för att förstå vad det rörde sig om, och än idag vet du inte vad bråket gick ut på. Du misstänker dock nu att Rodrick donerat dyrbar mark till kyrkan, du tror dig minnas att din far (Furst Retiv) också nämde något om det och din farbror är så fanatiskt troende att det förmodligen är sanning. Det finns luckor i denna misstanke (såsom att det faktiskt är Rodrick som verkar mest ilsken över den mystiska händelsen).

Kvar är det faktum att de båda anser den andre vara död och vägrar tala mer om

den saken, samt att de ser den andres namn nästan som en grov svordom.

Genom dina kontakter på värdshuset har du noterat att din fars hejdukar är dig på spåren och att det är en tidsfråga innan de hittar dig. Efter att du hjälpt din farbror till dennes bro, som han fått för sitt hjältemod för riket, lämnar du honom för att dra ut och äventyra i världen ensam. Du hoppas att han ska förstå.

Solväpnare Egin son af Ikso, Riddaren av det slitna svärdet: Egin är Rodricks Solväpnare, han är dessutom en oborstad slyngel till adelsman, som vars största önskan är att bli en mäktig och respekterad solriddare. Han har tydligen varit Rodricks solväpnare (en riddare som tjänstgör som "solväpnare" för att bli solriddare) i 3 år. Då han ansåg att de starka och de blåblodiga (adliga) var bättre än andra, var han mycket grym mot dig då du i hans ögon inte uppfyllde något av kraven.

Egin styrs dock av riddarens livssyn och vördar den "sköna damen" över (som alla riddare vanligtvis gör) allt annat. Mot adliga och andra personer är han ytterst trevlig och visar sina bästa sidor.

Efter ditt uppträdande har Egin inte riktigt varit sig själv. Egin hade aldrig genomskådat din förklädning, och om han skulle inse han att han varit oförsämd mot självaste Retiv Gripendræks försvunna dotter skulle det nog krossa honom honom totalt. Du misstänker däremot att Egin misstänker Aistra för att vara någon annan, förhoppningsvis inte Irdina.

Negos Af palgri : En krigarmunk med smak för det goda livet. Du är lite förvånad över honom då han inte uppträder som präster brukar och då han är så olik sin bror Lanok. Du är dessutom lite besvårad av honom då han dels tafsar på dig och dels kommit med oanständiga förslag när han supit sig full. Sedan har han envisats med att sjunga de gånger du uppträtt på värdshus som bard och förstört den stämning du skapat, du börjar misstänka att det är av illvilja.

Du och din farbror mötte honom för tre värdshus tillbaka och det verkar som han känner din farbror väl. Han och Lanok har tydligen återvänt från en misslyckad pilgrimsfärd, även fast de inte sagt vad som gick snett kan du gissa vems fel det var.

Han brygger eller "förfinar" öl som han sedan bjuder på. Inte för att du är en kännare av öl, men Negos öl är snarare mycket stark sprit.

Han är dock annars en mycket trevlig man samt är mycket duktig att försvara sig och andra, detta har visat sig vid de två senaste värdshusens slagsmål (som förresten han startade) och du är på ett sätt lättad att ni har honom med er. Han verkar vara i 40 års åldern men uppför sig betydligt mycket yngre. Trots att han oftast ger ett ogudaaktigt intryck är han tydligen djupt troende till Etin. Däremot anser han kyrkan korrupt och att den är på gränsen att förvränga Etins läror så att de blir ondskefulla, för att kunna sko sig själva

Visa stunder blir han den exemplariske prästen, eller profeten och vid dessa stunder är hans om förbytt. Denna sida av Negos visar han främst mot yngre barn, hos vilka han snabbt blir populär (han har god hand med barn), som han anser vara de enda oskyldiga i denna grymma värld.

Lanok Af palgri : Negos bror, även han är besvärlig men på ett annat sätt. Lanok är en "sann" tjänare av Etin av den "gamla skolan". Lanok ber ideligen till Etin, c:a 28 gånger om dagen. Och är en hejare på att omvända folk. Det var nära att han fick dej på kroken, men du stod emot hans uppmaningar. Detta har dock fått Lanok att ägna extra mycket tid åt just dig. Han har nu besvärat

dig ända sen ni möttes, genom predikningar, för att få dig antingen att vara en givmild husfru eller en kysk och troende nunna i ett kloster.

Han har ännu inte insett vem du är, men han kommenterade sitt beklagande (åt Rodrick) för mistandet av Rodricks två vackra döttrar. Rodrick svarade genast att Lanok blandat ihop honom med Retiv, samt påpekade sin avsky för Retiv.

När du först såg Lanok trodde du att han var en mycket gammal, beläst man av åldern 60 år som bara var släkt med Negos "andligt", men nu när du vet bättre så har du konstaterat att han är kring 40 och är Negos storebror. Du smålar när du tänker på hur olik han är sin bror Negos och att Lanok inte verkar inse det.

Barak Björngadd : Han och sin reskamrat Smirgol anslöt sig till er skara. Du har alldrig tidigare sett en så muskulös och storväxt man, någonsinn. Han är en väldig slagkämpe men inte fylleslagsmå, ty han somnar som full. Han är tydligen från Barbia och ä

Sirkol Gebinos : Smirkol, är en tjuv, en bedragare och lurendrejare. Han har nu lyckats övertyga Barak Björngadd att Smirkol är en ärlig köpmann, som då och då behöver hjälp mot folk som är ute efter hans egendom (när de i själva verket efter sina stulna

Irdinas drag : Du är en självsäker och målmedveten tös. Du är fortfarande rätt optimistisk och du är mycket äventyrslysten. Vissa menar du är rebellisk då du alltid anset dig jämställd med pojkar. Du ger inte en örfil när en tjej skulle ha gjort det utan

Du har dock insett fördelarna med att vara tjej och börjar notera (till viss fasa) hur dina kvinliga former vaxt fram. När du var förklädd tvingades du bära en korsett på bröstkorgen för att dölja dessa, något som var mycket smärtsamt. Det är ibland roand

Under den tid du låtsades vara pojke lärde du dig värdet av att väga dina ord innan du yttrade dig om något du inte kände till (vilket i och för sig är mycket lite), men annars brukar du snabbt kommentera saker som du ansåg kunde genomföras på något anna

Du är enligt dig själv döpt i strid och du har förmodligen sett mer än var en normal (och vek) adelsdam på 15 bast skulle ha upplevt. Du tycker fortfarande att livet hos adeln är mycket trist och mycket stelt så du vill knappast återvända.

Irdina Retivsdottir, 15 år

Grundegenskaper

Särskilda förmågor

Styrka (STY) (2) (8) Absolut gehör
Fysik (FYS) (3) (14) - sjunger ej falskt oavsiktligen
Smidighet (SMI) (3) (16) Djurvän
Intelligens (INT) (3) (15) - sällan att djur är fientligt
Psykisk kraft (PSY) (4) (17) Kan tillfälligt höja karisma och karisma
Karisma (KAR) (4) (17) baserade färdigheter med 5, genom att sjunga
Storlek (STO) (2) (12) eller spela
- effekten varar i 3 timmar

Färdigheter

PRIMÄRA

YRKES/SEKUNDÄRA

Bluffa	16	Administration	8	Dolk	13
Finna dolda ting	8	Allmänkunskap	18	Långsvärd	15
Första hjälpen	12	Dans	17	Gömma sig	7
Förföra	14				
Hoppa	10	Förklädnad	16		
Klättra	16	Gyckelkonst	9/B2		
Köpslå	14	Heraldik	15/B3		
Lyssna	19	Historia	12/B3		
Rida	10	Imitera röster	14		
Sjunga	17/B4	Kulturkännedom	14/B3		
Slagsmål	8	- Zorakin			
Smyga	16	Räkning	12/B3		
Spåra	3	Spela luta	14/B3		
Stjåla föremål	12	Skaldekonst	12/B3		
Upptäcka fara	10	Etikett	11/B2		
Värdera	19	Simma	12/B3	Övertala	14

Språk

Tala Läsa/skriva

Jorpagniska 21/B5 21/B5
Zorakinska 16/B4 17/B4
Kardiska 17/B4 16/B4

Utrustning

1 Luta	1 Sigill med släktvapnet
1 Notbok	1 Börs 521 silverpenningar
	1 Borste
1 Vacker dräkt	1 Liten spegel
2 Enkla dräkter	1 Häst med tillbehör (sadel, mm) 1 Sovsäck, (fin)

1 Ryggsäck
1 Stor säck (nedpackad)
1 Fyllt vattenskin (Rymmer 5 l)
14 Dagars proviant
3 Baguetter
3 Flaskor must
1 Flaska fint Berendiskt vin
1 Uppsättning bestick+1 tallrik

1 Väska med första förband
1 Tvättsvamp
1 Stor handduk
3 Facklor
1 sats flinta, stål och fnöske

1 Långsvärd
1 Fin dolk